

ten eller Afgiften kun kommer til at paahvile Sælgeren, og Køberen staar uden Interesse i denne og uden Ansvar for denne og derfor er undergivet den almindelige Vidnepligt. En Undersøgelse ved Retten i Lighed med, hvad alt nu finder Sted ved urigtige Skatteangivelser, vil derfor kunne raade Bod paa den her omhandlede Fare for Kommunen.

At Kommunen bliver afhængig af vedkommende Sælgers Dispositioner og maa blive interesseret i den Pris, han faar for Ejendommen, kan ikke undgaas.

Det er rigtigt, naar Flertallet her indvender, at Kommunen, hvis Ejendommen bliver solgt over Værdien, vil komme til at høste Fordel af vedkommende Ejers personlige Handelsdygtighed, men det er jo ikke andet, end hvad Kommunen paa mange andre Omraader gør, f. Eks. ved Indkomstkatten, og hvis Ejendommen skulde blive solgt under Værdien, vil Tabet, hvis man kan tale om et saadant, blive udlignet ved næste Salg.

Det maa derhos indrømmes Flertallet, at den væsentligste Indvending mod en Omsætningsskat er, at Ejendommene ad kunstig Vej kan unddrages Omsætningen, og hvis man desuagtet vil indføre en Omsætningsskat, vil der neppe for disse Ejendommers Vedkommende blive anden Vej at gaa end midlertidig, til de atter vender tilbage i Omsætningen, at gøre en Undtagelse med disse Ejendomme ved Indførelse af en ved periodiske Vurderinger fastsat Afgift. Da det som Regel vil staa i vedkommendes egen Magt at undgaa Aktieselskabsformen, vil det derfor til Dels blive en frivillig Sag, om man vil underkaste sig de med Vurderingerne forbundne Ulemper eller ikke. Der kan nemlig ingen Tvivl være om, at en stor Del af de bestaaende Ejendomsaktieselskaber er dannede for at unddrage sig Afgifterne ved Omsætningen.

Der findes for øvrigt for Tiden kun ca. 100 Ejendomsselskaber i København, medens der findes 16 000 Ejendomme.

Da det nu ved de Overvejelser, som Sagen har været Genstand for, har vist sig, at hverken Vurdering efter Brugsværdi eller Vurdering efter Værdi i Handel og Vandel eller den rene Omsætningsskat er tilfredsstillende som almindeligt Princip, har Mindretallet ment at kunne kombinere disse forskellige Principper og derved søge at udnytte Fordelene ved hvert enkelt, og har tænkt sig følgende Ordning, uafhængig af Ejendomsskylden eller andre Skatter.

Ved Lovens Ikrafttræden bliver *alle* Ejendomme at vurdere og ansætte til den Værdi, de har i Handel. Dog kan enhver Ejer forlange sidste Købesum lagt til Grund ved fremtidig Beregning, hvis Vurderingen er lavere end Købesummen. Denne Vurdering, eventuelt sidste Købesum, bliver at lægge til Grund ved Beregningen af Skatten ved næste Omsætning. Skulde Ejendommen ikke blive omsat i Løbet af 20 Aar, bliver der efter denne Tid at foretage en Vurdering efter Ejendommens *Brugsværdi*, og det Beløb, hvormed denne Ansættelse overstiger den første Vurdering, eventuelt Købesummen, bliver da at beskatte i Lighed med Magistratens oprindelige Forslag, dog kun med 1 pCt. af Stigningen. Hvis Ejendommen vedvarende ikke kommer i Omsætning, bliver der at foretage en ny Vurdering efter samme Regler hvert 10de Aar, og Afgiften bliver efter Udfaldet af denne enten forhøjet eller nedsat paa samme Maade som ved Magistratens oprindelige Forslag.

Man opnaar herved overfor disse Ejendomme den Fordel, som Magistraten havde tilsigtet i sit oprindelige Forslag, at man kun tager Skat, naar Ejeren selv faar en forøget Indtægt af Ejendommen, og Kommunen griber ikke forstyrrende ind i Ejerenes Dispositioner, og Skatten vil saavel opad som nedad nøje komme til at følge det Udbytte, Ejendommen giver Ejeren. Skulde Ejendommen senere blive solgt og atter indgaa i Omsætningen, bliver Værdistigningsskatten at beregne af Differencen mellem Salgssummen og den ved Lovens Ikrafttræden foretagne Vurdering, eventuelt sidste Købesum, hvis Ejeren har valgt denne.

Ved at give Ejeren Valget mellem den ved Lovens Ikrafttræden foretagne Vurdering efter Værdien i Handel og Vandel og sidste Købesum, undgaas bl. a., at Ejeren, naar han har betalt Ejendommen for dyrt, eller Ejendommens Værdi er gaaet ned, kommer til, naar Ejendommen atter maa stige, at svare Skat af et Beløb, som han allerede en Gang fuldt ud selv har betalt.

Saavel ved Værdistigningsskatten, naar Omsætningen har fundet Sted, som ved den Værdistigningsskat, der i Henhold til de periodiske Vurderinger paalægges de Ejendomme, der holdes udenfor Omsætningen, bør Ejeren have Ret til fra det afgiftspligtige Beløb at trække alle Udgifter til Forbedringer ved Ejendommen.